

Drogi Melomane,
zapoznaj się z zasadami bezpiecznego
zwiedzania i udziału w wydarzeniach
w Filharmonii w Szczecinie

W razie choroby zostań w domu!

Przygotuj się do wizyty

Przynieś wypełnione
oświadczenie
(do pobrania na stronie
www.filharmonia.szczecin.pl)
lub wypełnij je na miejscu

Dezynfekuj dłonie

Przybądź wcześniej

Zachowaj bezpieczny
odstęp

Stuchaj komunikatów
obsługi

Po wydarzeniu poczekaj na
swoją kolej do wyjścia

Kurtkę zostaw w samochodzie
lub zabierz ją na salę

zasłaniaj usta i nos

Zapewniamy

Koordinację ruchu gości
w celu uniknięcia
zgromadzeń

Zwiedzanie w grupach
max. 15-osobowych

Dodatkowe przejścia
na parking

Regularne dezynfekowanie
pomieszczeń i powierzchni

Miejsca dla publiczności
ograniczone zgodnie
z wytycznymi GIS-u
i MKiDN-u

Wejście do sali otwarte już
1 h przed wydarzeniem

Szanowni Państwo,

w trosce o Państwa bezpieczeństwo po zakończeniu
koncertu prosimy o kierowanie się do wyjścia zgodnie
z oznaczeniem sektorowym widocznym na drzwiach
sali koncertowej.

Kolejność oraz kierunek wskaże obecna na sali obsługa
widowni.

FILHARMONIA
SZCZECIN

Filharmonia
im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie
ul. Małopolska 48
70-515 Szczecin

www.filharmonia.szczecin.pl

Mecenas roku:

Górnictwo i Energetyka
Konwencjonalna S.A.

Główny partner:

BMW
Bońkowscy

Partner koncertu:

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego

Filharmonia im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie – Miejska Instytucja Kultury
współprowadzona przez Ministerstwo
Kultury i Dziedzictwa Narodowego

FILHARMONIA SZCZECIN BRZMI DOBRZE

PROGRAM

SEZON 2020_2021

Piątek – 6 listopada 2020 roku – godz. 19.00

GRANDIOSO RAVEL | BEETHOVEN 250

Orkiestra Symfoniczna
Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza
w Szczecinie

Hinrich Alpers fortepian
Rune Bergmann dyrygent

W programie:

Maurice Ravel

Le tombeau de Couperin [21'] (Nagrobek Couperina)

- Prélude
- Forlane
- Menuet
- Rigaudon

Ludwig van Beethoven

Koncert fortepianowy nr 4 G-dur op. 58 [35']

- Allegro moderato
- Andante con moto
- Rondo (Vivace)

Hinrich Alpers

Ukończył Hannover Hochschule für Musik und Theater oraz nowojorską Juilliard School.

Zdobywca I nagrody i nagrody specjalnej na Konkursie Griega w Oslo (2004), laureat Honens International Piano Competition w Kanadzie (2006).

Momentem przełomowym w karierze pianisty był rok 2009, w którym zdobył I nagrodę w III Międzynarodowym Konkursie Beethovenowskim Telekom w Bonn. Podczas tego wydarzenia przyznano mu również nagrodę publiczności oraz nagrody specjalne w kategorii muzyki kameralnej (za duet z Mischą Maiskym) i za interpretację zamówionego utworu. To właśnie po tym konkursie rozpoczął koncertowanie na całym świecie.

Koncertuje na światowych scenach muzycznych z recitalami, jako solista z towarzyszeniem orkiestr oraz z zespołami kameralnymi. Jest gościem czołowych europejskich festiwali oraz wydarzeń muzycznych w Stanach Zjednoczonych, Kanadzie i Japonii.

W 2009 r. ukazała się płyta artysty z utworami R. Schumanna, która stanowi pokłosie trzyletniego programu stypendialnego (w ramach nagrody Honens International Piano Competition). Na uwagę zasługuje również krążek z muzyką R. Stephana, gdzie pianista wykonuje muzykę kameralną i pieśni kompozytora.

Hinrich Alpers jest wykładowcą w Musikhochschule w Hanowerze oraz na Universität der Künste w Berlinie. Jest także założycielem i dyrektorem artystycznym Międzynarodowej Letniej Akademii Lüneburger Heide, w ramach której co roku odbywają się kursy mistrzowskie i festiwal. W 2007 r. został uhonorowany tytułem Artysty Steinwaya.

RAVEL | BEETHOVEN 250

Nagrobek Couperina (**Le tombeau de Couperin**, 1919) **Maurice'a Ravela** (1875–1935) powstał w latach 1914–1917 jako cykl sześciu utworów fortepianowych, upamiętniających przyjaciół kompozytora – żołnierzy, poległych podczas I wojny światowej. Jak wiele jego dzieł fortepianowych, utwór został później zorkiestrowany, zyskując nowe jakości brzmieniowe. Jest on swobodną czteroczęściową suitą (Preludium, Forlane, Menuet, Rigaudon – Ravel pominął tu Fugę i Toccate), będącą także hołdem dla wielkiego klawesynisty Couperina i francuskiej muzyki jego czasów. Forlane to popularny, nieco skoczny szesnastowieczny taniec wenecki, u Ravela bardzo miękki i delikatny. Francuski menuet przywołuje poetykę muzyki klasycystycznej, gdzie pojawia się jako druga część symfonii. Wreszcie prowansalski rigaudon to żywy taniec w metrum parzystym. Finezyjna instrumentacja Ravela doskonale oddaje nastrój poszczególnych części. (21')

Prapremiera **IV Koncertu fortepianowego G-dur op. 58** (1805–1806) **Ludwiga van Beethovena** (1770–1827) miała miejsce na prywatnym koncercie w pałacu księcia Franza Josepha von Lobkowitza w Wiedniu w roku 1807, z kompozytorem przy fortepianie. Rok później Beethoven zagrał swe dzieło w Theater an der Wien na ostatnim koncercie, na którym dane mu było wystąpić w roli solisty. Recenzent „Allgemeine musikalische Zeitung” ocenił dzieło jako najlepszy koncert fortepianowy Beethovena.

Zaskakujący jest już sam początek koncertu, ze względu na pogodny charakter zwany czasem „skowronkowym”, będący raczej poetycką wypowiedzią niż okazją do wirtuozowskiego popisu solisty. Dzieło rozpoczyna fortepian solo, wprowadzający główny temat i zwiastujący liryczny charakter utworu. Tym samym kompozytor przełamał konwencję gatunku, zgodnie z którą przed odezwaniem się instrumentu solowego nastąpić powinna orkiestrowa ekspozycja tematów. Niespodzianką dla słuchaczy jest zawsze to, która i czyja kadencja zabrzmi przed krótką kodą. Sam Beethoven napisał dwie, bardzo różne, z których najczęściej grywana jest pierwsza, acz sam kompozytor za lepszą uważał drugą. Niezwykły dialog fortepianu i orkiestry w wolnej, środkowej części (Andante con moto) raz jeszcze dowodzi, jak bardzo Beethoven wyzwolił się z konwencji wieku XVIII. Czy rzeczywiście (jak sugerował Franz Liszt) pisząc tę część kompozytor inspirował się obrazem przedstawiającym Orfeusza zaklinającego podziemnych bogów, by zwrócili mu ukochaną Eurydykę, tego nie wiemy. Dynamiczne, finałowe Rondo kontrastuje z poprzednimi częściami. To radosne ukazanie duchowej energii, prowadzące do drugiego, ekstatycznego tematu. (35')

Piotr Urbański